

Nekdanja Obrtniška ulica na Jesenicah se je po drugi svetovni vojni preimenovala v ulico Viktorja Kežžarja

V nobeni ulici ni bilo pred drugo svetovno vojno toliko obrtnikov kot prav v sedanji ulici Viktorja Kežžarja. Zato se je ta ulica v starih časih imenovala Obrtniška ulica. Že pri železniškem prehodu z zapornicami, ki je ulico povezoval z zahodnim delom naselja Zaštreka, je bila znana Kobalova gostilna. Poleg gostilne so imeli majhno kmetijo z belim konjem in nekaj govedi. V hiši je bila tudi trgovina – drogerija – reklo

Stavba gostilne Pri Kobalu.
(T 254)

so je pri Šorliju. Zraven trgovine je bil foto atelje Smolej. Po vojni sta bila gospodarja gostilne pri Kobalu Pepca in Ivan Reiner. Nasproti Kobala, v nekdanjem skladišču trgovine Rožca, na sedanji Delavski ulici je bila dvorana z odrom za razne kulturne prireditve Krekovega kulturnega društva. Južno od skladišča na sedanji Delavski ulici je bila trgovina »črni konzum«, na dvorišču pa vinotoč »Pajzl«. Proti vzhodu

Obrtniške ulice je bila pekarna Arnež. Spominjam se, da smo otroci v to pekarno nosili v peharjih testo za kruh, ki so ga mesile naše mame. Ko sem nekoč nesel kruh k peku, sem se med potjo spotaknil. Kruh je padel iz peharja na tla v prah, jaz pa sem ga hitro pobral in dal nazaj v pehar ter nesel k peku. Ko je oče doma kruh jedel, je rekel: »Kakšna pa je ta moka, da tako škripa med zobmi ?«

Nasproti peka je bila Ambrožičeva hiša, v kateri je bila mesnica, kasneje pa mlekarna.

Pekarna in prodajalna Vidic danes.

(J. Rabič)

Ambrožičeva hiša danes.

(J. Rabič)

V isti vrsti je bila Lampičeva hiša, v kateri je bil za tiste čase moderen šiviljski salon. Nasproti je bila Regovčeva hiša. Gospod Miloš Regovec je bil znan gradbeni tehnik in je imel svojo gradbeno obrt. Spominjam se, kako smo pri njem kupovali gašeno apno za beljenje. Imeli so tudi konja in zelo lepo kočijo (zapravljivček). Imeli so tudi trgovino na drobno. Po vojni pa je bila tam prva pisarna Krajevne skupnosti Sava.

Malo dalje, pred sedanjim železniškim podvozom pri Šoberlu, je bila dimnikarska obrt. Imeli so tudi šiviljski salon. V tej hiši je stanoval Rant. Imel je trafiko pri kinu Radio. Na vogalu ulice je bila pekarna in slaščičarna Vidic. Takratni gospodar Davorinov oče je bil slep. Kljub temu je odlično vodil pekarijo in trgovino s kruhom. Nekoč so mu otroci namenoma plačali z napačnim bankovcem. Kljub temu da je bil slep, je takoj po otipu ugotovil, da bankovec ni pravi. Vprašal jih je, ali so mislili, da ga bodo »okoli prinesli« in jim dal vedeti, da kljub slepoti to ne bo šlo.

Na podstrešju je imel gospod Smukavec majhno čevljarstvo delavnico. V tej hiši pri Vidicu je bil frizer Seračević, kasneje pa kar nekaj let cvetličarna Zvonček. Sedanja gospodarja pri Vidicu (pekarna, trgovina in bife) pa sta Damjana, rojena Vidic in njen mož Franci Mlakar. V hiši, kjer je sedaj cvetličarna Zvonček, je bila med obema vojnama mlekarna oziroma trgovina z mlečnimi izdelki.

V sosednji hiši pri Ravhekarju je bila gostilna, kasneje pa konjska mesnica. Nasproti

pri Rakovcu je bil brivsko - frizerski salon, ki obratuje še danes.

Kino reklama
za frizerski salon Ivana Rakovca.
(GMJ)

V Stojanovi hiši, kjer danes stanuje Volodijeva žena Ančka, je bil krojač. Za to hišo je bil železniški prehod brez zapornic, ki je povezoval vzhodni del Zaštreke. Pred Stojanovo hišo pri Poženelu so imeli trgovino in elektro delavnico, kasneje pa delavnico za kovinsko galanterijo. Na vogalu je sedaj v slabem stanju Šlibarjeva hiša, kjer je bila mizarska delavnica z moderno žago. Nasproti je bila Janševa hiša, v kateri so imeli pletilnico in čevljarsko delavnico. Gospod Janša je izdeloval gozjerje za smučarje in planince. Malo naprej se je reklo pri Blažej, kjer so imeli papirnico in knjigoveznicu. Za Blažejem na Industrijski ulici, kjer je sedaj Plinstal, je imel Sablatnik prvi privatni kino na Jesenicah. Nasproti sedanje posebne šole je bila znana gostilna Lasan. Slovela je po sardelicah. Imeli so tudi kegljišče. Za Lasanom je bila privatna glasbena šola. Gospod je učil klavir in harmoniko. Na vogalu nasproti Lasana je bil krojač Benedičič. Njegov sin Franci mi je povedal, da so imeli prvo kegljišče na Jesenicah. Na Markeževem vrtu so bile lesene drvarnice, kjer je imel čevljarsko delavnico Čopov Korl. Na koncu takratne Obrtniške ulice pri Sablatniku so izdelovali kovinske mreže. Pri Sablatniku je bila dolgo časa tudi knjigarna.

Zanimivosti:

Markežev kanal je razmejeval občini Jesenice in Javornik - Koroška Bela. V jeseniški občini je bil pred drugo svetovno vojno župan Valentin Markež, v občini Koroška Bela pa Vencelj Perko.

Najstarejša krajana sedanje ulice Viktorja Kejžarja sta gospa Koprivec in gospod Davorin Vidic.